

er i Virkeligheden kun den, at medens Understøttelsen tidligere udbetaltes efter Skøn, skal, efter en god Forbedring ganske vist, Aldersrenten være et fast aarligt Beløb; men ligesom tidligere skal der dog andrages derom, og en vis Undersøgelse skal ogsaa finde Sted, navnlig med Hensyn til, hvorvidt vedkommendes økonomiske Forhold er af en saadan Beskaffenhed, at de ikke lægger Hindringer i Vejen for Opnaaelse af Aldersrente. Desuden mener jeg, at Folkeforsikringstanken vil være ensbetydende med en Kapitalopsparing, som man ikke maa se helt bort fra, og som for Samfundet kan være af ikke ringe Betydning. Der vil meget hurtigt gennem en saadan hel eller selv blot delvis Folkeforsikring samles et ret stort Beløb eller Fond, som i hvert Fald delvis er opsparet, fordi en saadan Forsikring skal betales. Vi ser det jo bedst ved de Pensionsforsikringsselskaber, der allerede er stiftet, hvor hurtigt nogle Millioner skaffes til Veje; i Livsforsikringsselskaber tegnes mange Policer til Udbetaling, naar vedkommende er 60—65 Aar, og mange Gange vilde det Beløb, der gaar med til Betaling af de aarlige Præmier, ellers være blevet forbrugt, mange Gange til liden eller ingen Nytte, hvorved Værdier gaar tabt, som man ellers vilde kunne have til Raadighed. Det er tillige min Mening — hvad jeg ogsaa udtalte ved første Behandling —, at Loven vil blive betydelig dyrere end beregnet, noget, den ærede Ordfører for Udvalget jo ogsaa var paa det rene med. Jeg ved nok, at der af Statistisk Departement er foretaget forskellige Beregninger, og jeg underkender ikke disse Beregninger, men saaledes som Forslaget nu foreligger, kan man ikke blot tilnærmelsesvis vide, hvad det vil koste. Det vil sikkert vise sig, at langt flere end ventet vil forlange Aldersrente i Overensstemmelse med Loven, og jeg er overbevist om, at den højtærede Minister senere vil komme til at give mig Ret. Jeg ved meget vel, at den højtærede Minister i Øjeblikket regner med en Udgift af vistnok ca. 55 Mill. Kr., men jeg for mit Vedkommende tror ikke, man regner meget fejl, naar man siger, at det vil komme til at koste 65 Mill. Kr. og maaske endda ikke saa lidt derover. Forholdet er nemlig dette, at selv for Byernes Vedkommende vil Loven i mange Tilfælde komme til at koste ikke saa lidt mere end Udgifterne efter den hidtidige Aldersrentestøttelseslov, og paa Landet vil Udgifterne ligeledes mange Steder stige stærkt, i ikke saa faa Kommuner vil Udgifterne saaledes stige til det dobbelte. Alene af den Grund mener jeg, at en Forsikring vil

være ønskelig, og man kan egentlig godt tilføje ret nødvendig.

Den højtærede Minister har jo i det andet høje Ting givet Udtryk for, at han efter dette Lovforslags Vedtagelse kunde tænke sig at nedsætte et sagkyndigt Udvalg eller en Kommission til at overveje Forsikringstanken. Denne Kommission skulde afgive en Indstilling til Ministeren, hvorefter Ministeren forventelig kunde fremsætte et Lovforslag eller eventuelt Forslag om Ændringer i Aldersrenteloven. Jeg for mit Vedkommende vilde nu langt have foretrukket som det naturligste, at dette Udvalg var blevet nedsat før det foreliggende Lovforslags Vedtagelse, og at der saa først, efter at Indstilling fra Udvalget var afgivet, fremsattes et Lovforslag, hvilende paa Forsikringsprincippet. Det har imidlertid den højtærede Minister ikke ment at kunne, og som Følge deraf har jeg tilladt mig at stille Ændringsforslag Nr. 28, som jeg meget vil anbefale til Vedtagelse, fordi der derved aabnes Mulighed for indenfor en nærmere fastsat Tid at faa et Lovforslag forelagt, som hviler paa Forsikringsprincippet. Da jeg ved, at Ministeren ikke er fremmed for den Tanke, men endogsaa selv har beskæftiget sig noget med den, kan jeg ikke tro, at der i hvert Fald teknisk set vil være nogen Vanskelighed for Ministeren ved at fremsætte et saadant Lovforslag. Jeg vilde, som sagt, meget have ønsket, at et saadant Udvalg var blevet nedsat, før Lovforslaget her blev vedtaget, idet jeg mener, at de Takster, der foreslaas, har man jo alligevel og kunde man lige fuldt have benyttet. Men det har nu ikke kunnet lade sig gøre. Derfor har jeg tilladt mig at fremsætte dette Ændringsforslag og vil anbefale det høje Ting at stemme derfor. Jeg mener, det er det rigtigste i det lange Løb, at vi faar en Lov, hvilende paa Forsikringstanken. Selv om jeg er paa det rene med, at der delvis skal betales af Kommune og Stat, mener jeg, der er noget sundt og godt i, at alle de, der skal nyde godt deraf, ogsaa kommer til at bære noget af Byrderne.

Jeg skal med disse korte Bemærkninger tillade mig at anbefale Ændringsforslaget til Vedtagelse.

Jeppesen (Drusebjerg): Som det fremgaar af Betænkningen, er der fra min Side sammen med det socialdemokratiske Mindretal stillet en Række Ændringsforslag, der tager Sigte paa at faa Aldersgrænsen forandret fra det 65de til det 60de Aar. Jeg betragter dette Punkt som et Hovedpunkt i Lovforslaget,